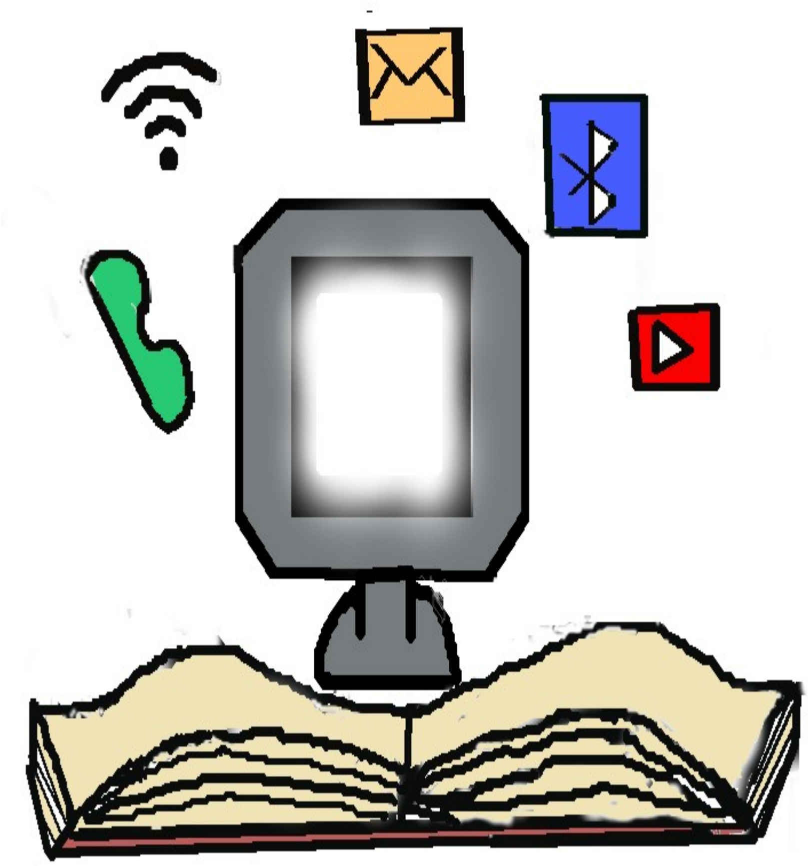

വിസ്മയം 2020

INDEX TABLE

1. പുന്നാരതത്ത

2.TIME

3. പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിത

4.Calcutta

5.Mahatma Gandhi

6.Mother Teresa

7THE MULLAPLEADS POVERTY

8 മണ്ണ്

9 കാഴ്ചകൾ

10 In Time Of Silver Rain

11 DOWN THE RAIN FALLS

12 ഇത്തറ നാളു നീയെങ്ങുപോയി...

13 മണ്ണാങ്കട്ടയും കരിയിലയും

14 എന്റെ ഭാഷ

15 കൊതിയനുണ്ണി

16 TRIGGER

17 കുഞ്ഞുവിസ്മയങ്ങൾ

18 കൊതിയനുണ്ണി

19 കൊതിയനുണ്ണി

20 TRIGGER

21 കുഞ്ഞുവിസ്മയങ്ങൾ

22 മണ്ണാങ്കട്ടയും കരിയിലയും

23 കേരളം

24 ബഹിരാകാശ മലിനീകരണം

25 ഒരു മഴമോഹം

26 Seeds

27 An Executive's Message

28The Seed of Truth

പുന്നാരതത്ത

മണിയൻ മലയിൽ പോയി വിറകു വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു വിറ്റാണ് ഉപജീവനം നടത്തിയിരുന്നത്. ഒരു ദിവസം വിറകു വെട്ടാൻ പോയപ്പോൾ ഒരു അമ്മത്തത്ത അതിന്റെ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളെ പറക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടു.

മണിയൻ തത്തക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ പറക്കുന്നത് നോക്കിനിന്നു. തത്തക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ പിടിക്കാൻ എന്താണ് മാർഗ്ഗം എന്നയാൾ ആലോചിച്ചു.

അങ്ങനെ നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു തത്തക്കുഞ്ഞ് പറന്നു പറന്ന് ക്ഷീണിച്ചു താഴെ വന്നിരുന്നു. മണിയൻ ആ തത്തക്കുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചെടുത്ത് വീട്ടിൽ കൊണ്ട് വന്നു. ഒരു കൂടുണ്ടാക്കി കൂട്ടിലിട്ട് പാലും പഴവും കൊടുത്തു വളർത്തി. പുന്നാരത്തത്ത എന്നു പേരു നൽകി.

തത്തക്കുഞ്ഞ് ദുഖിതയായിരുന്നു. കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദു:ഖം മറന്നു. കൂട്ടിൽ കിടന്നു വളർന്നു. സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണങ്ങി. തത്ത മണിയന്റെ കളിക്കൂട്ടുകാരനായി മാറി.സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം

മണിയൻ കൂടിന്റെ അടുത്ത് വന്നു തത്തയോട്

വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. തത്തയെ കളിപ്പിച്ചു. മണിയനും തത്തയും കൂട്ടുകാരായി മാറി.
ഒരു ദിവസം പുന്നാരത്തത്ത മണിയനോട് പറഞ്ഞു:

"വനത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ എന്റെ അമ്മയുടേയും സഹോദരന്റേയും സുഖവിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കണം."

മണിയൻ സമ്മതിച്ചു. പിറ്റേദിവസം വിറകുവെട്ടാൻ പോയപ്പോൾ പുന്നാരതത്തയുടെ അമ്മയെ കണ്ടു.
വിറകുവെട്ടുകാരൻ അമ്മത്തത്തയോട് പറഞ്ഞു:

"നിന്റെ മകൻ എന്റെ വീട്ടിലെ കൂട്ടിൽ സുഖമായി കഴിയുന്നുണ്ട്. ഞാൻ അവന് പാലും പഴങ്ങളും ചോറും ഇഷ്ടംപോലെ കൂട്ടിലെത്തിച്ചു കൊടുക്കും. നിങ്ങളുടെ സുഖവിവരങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ എന്റെ പുന്നാരത്തത്ത പറഞ്ഞു.

ഈ വിവരം കേട്ട അമ്മത്തത്ത താഴെ വീണ് ചത്തു.
വിറകുവെട്ടുകാരൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.
പുന്നാരത്തത്തയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് ഈ വിവരം പറഞ്ഞു.
കേട്ടിരുന്ന പുന്നാരത്തത്ത താഴെ വീണ് ചത്തു.
വിറകുവെട്ടുകാരൻ കൂട് തുറന്ന് തത്തയെ പുറത്ത് എടുത്ത് വച്ചു. അൽപം വെള്ളം എടുത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നതിനു വേണ്ടി പോയി.

ഈ തക്കത്തിന് പുന്നാരത്തത്ത പറന്നു പോയി. അമ്മ കാണിച്ചത് കൂട്ടിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണെന്ന് പുന്നാരത്തത്ത തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ നോളജ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി പുന്നാരത്തത്ത കൂട്ടിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു.

TIME

Time is precious
It won't wait for you
Once it is gone
It won't came back
The time that passed
Can't get back any more
Don't waste time
Time wasted means life wasted
Time is like a flower
Use before it falls down
Time is like a flowing river
It does not stop when we say
Anytime anything can
Happen to anyone
Time has an important
Role in our life

- YAMUNA

പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിത

ശാന്തസുന്ദരമായ പുഴകളും തോടുകളും
പച്ചപ്പരവതാനികളും വിരിച്ചതുപോലെയുള്ള
വയലേലകളും, കലപില ചിലക്കുന്ന പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങളും,
പൂക്കളിൽ തേൻനുകരാൻ എത്തുന്ന പൂമ്പാ
റകളും, പല വർണ്ണങ്ങളിൽ ഉള്ള പൂക്കളും പൂമേടുകളും
പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിതയുടെ മാററ് കൂട്ടുന്നു. വിവിധതരം
കാ-ലാവസ്ഥകൊണ്ട് വിവിധമായ ഭാവവും രൂപവുമാണ്
പലപ്പോ-
ഴും പ്രകൃതിക്ക്. വിശാലമായകടലുംഅതിൽതീരങ്ങളെ വന്ന്
തലോടിപ്പോകുന്നതുപോലെയുള്ള തിരമാലകളും
അതിൻെറ തീരത്തെ മണൽത്തരികളും, സൂര്യാസ്തമയവും ആ
സമയത്ത് ഭൂമിക്ക് സിന്ദൂരം ചാർത്തിയ പോലെ ചുവന്ന്
തുടുത്തആകാശവുംവൻമരങ്ങളുംപുൽത്തകിടുകളും
കിളികളും ആകാശത്തുണ്ടാകുന്ന വാർമഴ-
വില്ലും എല്ലാം ഭൂമിയുടെ മനോഹാരിതയെ കൂട്ടുന്നു.
ചിലപ്പോൾ ഒഴുകിനടക്കുന്ന ചെമ്മരിയാടുകളെ ഓർമിക്കും
വിധത്തിലുള്ള വെ**ളുത്ത മേഘങ്ങളെ കാണാം.**

Calcutta

The city of Calcutta began as a small village built on swampy marshland along the banks of the Hooghly river. In 1686. British merchant set up a trading post on the site of the village. At first, post wasn’t a success but in 1696.a for was built and after that, Calcutta grew steadily into a major port.In 1756,Calcutta was captured by the local ruler.but the British India until **1911.Today, Calcutta is the capital of the state of Bengal and is called Kolkata, its old Bengali name.**

Mahatma Gandhi

Mohandas Karamchand Gandhi was born on 2 October 1869 in Porbandar,Gujarat. His parents Karamchand and Putlibai Gandhi had for children three sons and a daughter of whom Mohandas was the youngest. His family

called him Mohania, a shortened version of his name. Later, he was given the name mahatma which means ‘great soul’.

Mahatma Gandhi became one of the greatest leaders India and the world has from British rule without using violence. Through his own life and teachings, he helped to change the course of history in India and to influence people all

over the world.

Mother Teresa

Mother Teresa was born Agnes Bojaxhiu on 26 August 1910 in Skopje, a town which today lies in the country known as Macedonia.

Her parents, Nikola and Drana, had three children Lazar (a boy)- and tow girls, Age and Agnes. Agnes was the youngest. Her family called her Gonxha, which means ‘flower bud’, but later she changed her name to Teresa when she became a nun.In the 20th century. Mother Teresa became one of the most famous and admired woman in the world. In 1948,she founded a religious order of nuns, called the Missionaries of charity, in Calcutta (now kolkata), India. Through this order, she dedicated her life to the poor, sick and dying, in India and around the world.

A RAILWAY CARRIAGE

faster than fairies,
faster than witches,
bridges and houses,
hedges and ditches;

And charging along like-
troops in a battle,
all through the meadows the-
horses cattle;
all of the sights of the hill-
and the plain
fly and thick as driving rain;
and ever again, in the wink-
of an eye painted station-
whistle by

by
saniya

THE MULLAP LEADS POVERTY

Mulla nasruddin was once brought before a judge by a man to whome he owed some money.

The creditor said to the judge: "This man owes me 500 dinars which are long overdue. I request your Excellency to order him to pay me immediately, without further delay."

"I do owe him money," said the Mulla, "and I intend to pay him. I will sell my cow and horse if necessary, but it will take time."

"He is lying," said the other man. "He doesn't have a cow or horse or anything of value for that matter. I am told he doesn't even have a food in his house!"

" When he knows I am so poor, O judge," said the Mulla, " ask him how he expect me to pay him immediately.

BY SANIYA

മണ്ണ്

രാത്രിയിൽ........

നിന്നെ തിരിഞ്ഞ്
തിരിഞ്ഞ്
ഇയ്യാംപാറ്റകളുടെ
ചിറകൊടിഞ്ഞു.
കാർമേഘത്തിന്റെ
വരവുകണ്ടപ്പോൾ,
നീയും ,
അത്താഴത്തിനുണ്ടെന്നു
കരുതി,
കാലം ഒരു ചിറക്
തന്നിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റ
പിണക്കം ഞാൻ
മാറ്റാമായിരുന്നു
എന്തുതന്നെയായാലും
നീ വരണം എല്ലാം
മറന്ന്.

By
Saniya

കാഴ്ചകൾ

കണ്ണുകളിൽ കാഴ്ചകൾ ധാരാളം ഉണ്ട് അതിൽ ചിലതു വേദനിപ്പിക്കുന്നതും മറ്റുചിലത് നനവുള്ളതും ആകുന്നു. മൂർച്ചയുള്ള ആയുധങ്ങൾ ശിരസിൽ ഉള്ളപ്പോൾ കാഴ്ചകൾ ഒന്നല്ല ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ആകാം. ചില കാഴ്ചകൾ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് തൊട്ടറിഞ്ഞതും അതെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് അതിനെതിരായ ശക്തി കൊണ്ട് മഴക്കാറുള്ള മഴവിലല്ല. വെറും കാർമേഘങ്ങൾ മാത്രം. ഇടിവെട്ടും, മിന്നലും വെളിച്ചവും ഉള്ള ഒരു പാവം ക്രൂരുഢന്ന ഇരുണ്ട കാഴ്ചകൾ. എല്ലാം അന്ധതയുടെ മായാജാലം കണ്ണുകൾ തളരുമ്പോൾ മനസ്സ് അതിന്റെ ശക്തി തെളിയിക്കുവാൻ കാതോട് യാചിക്കുന്നു. യാചന ഒരു കുറ്റം എന്ന് അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് കാത് വീണ്ടും വീണ്ടും യാചിക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ തളർന്നു എന്ന് പറയാൻ വയ്യാത്ത ഒരു ദൃശ്യം അത് മാത്രം ആണ് കാഴ്ച എനിക്ക് ഇപ്പോ കാണാം കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും ചേർന്ന മഴവില്ലിന്റെ നിറങ്ങളുള്ള കാഴ്ചകൾ......

In Time Of Silver Rain

In time of silver rain
The butterflies lift silken wings
To catch a rainbow cry,
and trees put forth
New leaves to sing
In joy beneath the sky
As down the roadway passing boys
And girls go singing, too,
In time of silver rain
When spring
And life are new.

By Sona Sajeev

DOWN THE RAIN FALLS

Down the rain falls,
Up crackles the fire ,
Tick-Tock goes the clock
Neither lower norrr higher-
such soft little sounds
As sleepy hells make
When they talk to themseves
For companys sake

Dhanya.B

SPRING RAIN

The storm came up so very quick
it couldn’t have been quicker.
I should have brought my hat along
I should have brought my slicker.

My hair is wet, my feet are wet ,
I couldn’t be much wetter.
I fell into a river once
But this is even better

Mithra .Ashok

കൊതിയനുണ്ണി

ചാലക്കളിച്ചു പുളച്ചു തുടങ്ങിനാൻ
നീലക്കാർവർണൻ മന്ദിരത്തിൽ
വെണ്ണ കാണുണ്ണി നിനക്കെന്നു ചൊല്ലുമ്പോൾ
പെണ്ണുങ്ങൾ ചാരത്തു തിണ്ണം ചെല്ലും വാഴപ്പഴത്തിന്റെ
വാർത്തയെക്കേൾക്കുമ്പോൾ
വായും പിളർന്നവൻ മുന്നിൽ ച്ചെല്ലും

പാൽച്ചോറു കേൾക്കുമ്പോഴാച്ചിമാർ പിന്നാലെ പാച്ചൽ
തുടങ്ങിടും പാരം പിന്നെ വെല്ലമെന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലി
നിന്നീടിലോ വെള്ളം ഊറും നേരം വായിലപ്പോൾ

മിത്ര അശോക്

TRIGGER

I almost step on
a huge spider
It stalls and
disappears
like oil beads on water
baby spiders
shedding radially
till a skinny
Mother hardly
shades the spent centre

Mithra Dhanya

കുഞ്ഞുവിസ്മയങ്ങൾ

"അമ്മേ മാനത്തെന്താണിങ്ങനെ-
പഞ്ഞിക്കുട്ടങ്ങൾ?
അപ്പൂപ്പന്മാർ താടിയഴിച്ച്
പറന്നീടുകയാണോ?
സൂര്യനുദിക്കും മാമല-
മുകളിനുമപ്പുറമെന്താണ്?
പാരിനു ചേതനയേകും
വിസ്മയ ജീവാമൃതമാണോ?
വെള്ളിടി കേട്ടാലമ്പിളിമാമൻ
പേടിക്കുകയില്ലേ?
ഉള്ളിലൊരിത്തിരി ധൈര്യം പകരാൻ
താരകൾ കൂട്ടുണ്ടോ?
കത്തിക്കേറും സൂര്യനുചുറ്റും
തീയുപിടിക്കില്ലേ?

മണ്ണാങ്കട്ടയും കരിയിലയും

വളരെ വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ്, അഗാധമായ ഒരു താഴ്വരയിൽ, വളരെ വിചിത്രമായ രണ്ട് സുഹൃത്തുക്കൾ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരു കരിയിലയും മണ്ണാങ്കട്ടയുമായിരുന്നു അവർ. ഇരുവരും അന്നാ താഴ്വരയിൽ ഒരു വിളിപ്പാടകലെയായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. അവർക്ക് പരസ്പരം കാണുവാനും സംസാരിക്കുവാനും കഴിയുമായിരുന്നു. കരിയിലയുടെ സ്ഥാനം ഒരു വലിയ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ആയിരുന്നു, മണ്ണാങ്കട്ടയുടെ വീട് ഒരു തോടിന്റെ കരയിലും ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കരിയില മണ്ണാങ്കട്ടയെ സമീപിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു;

'പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങാതീ! എപ്പോഴും നാം നമ്മുടെ ചുറ്റും കാണുന്ന മുഷിപ്പനായ ഈ കാഴ്ചകൾ കണ്ട് ഞാൻ മടുത്തു.കാഴ്ചയിൽ നമുക്ക് ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല. എപ്പോഴും നമ്മൾ ഒരേ വസ്തുക്കളെത്തന്നെയാണ് കാണുന്നത്.തോട് എന്നും താഴേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു,നമുക്ക് ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ ഒരൽപ്പംപോലും അനങ്ങുന്നതുമില്ല.ആ തടാകത്തിന്റെ അപ്പുറത്ത് നാം കാണുന്ന കുന്നിന് യാതൊരു മാറ്റവുമില്ല.എല്ലാം തനി നിശബ്ദതയുടെ ഒരു ഏകലയമാണ്.യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത് വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.എനിക്കിനി ഇത് കൂടുതൽ സഹിക്കാനാവില്ല. അത്കൊണ്ട് ഒരു യാത്ര പുറപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു.നീ എന്നോടൊപ്പം വരുന്നുണ്ടോ?'

വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി മണ്ണാങ്കട്ട പറഞ്ഞു, 'ഞാനും ഇതുവരെ ഇതേചിന്തയിൽത്തന്നെയാണ്.നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് പോകാം.പക്ഷേ ഞാൻ അൽപ്പം ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാണ്

’.പറഞ്ഞുവരുന്നതിനിടയിൽ മണ്ണാൻങ്കട്ട മടിച്ചു മടിച്ചു നിറുത്തി.കരിയില അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.അത് ‍തുടർന്നു, ‘നീങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ മഴപെയ്യുകയാണെങ്കിൽ,എന്തായിരിക്കും പരിണിതഫലം?’അത് ന്യായമാണെന്ന് കരിയിലയ്ക്ക് തോന്നി.അൽപ്പ സമയത്തെ ചിന്തക്കുശേഷം , അത് പറഞ്ഞു , ‘ വിഷമിക്കേണ്ട . ഒരു കുട പോലെ മറച്ചു കൊണ്ട് എനിക്ക് നിന്നെ മഴയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനാകും ’. മണ്ണാങ്കട്ടക്ക് ആശ്വാസമായി.പക്ഷേ തന്റെ ഈ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തോടൊപ്പം,കരിയില അൽപ്പം ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായി.അത് മണ്ണാങ്കട്ടയോട് ചോദിച്ചു;

‘പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങാതീ! നമുക്കെതിരെ കാറ്റ് വീശുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? നീ സുരക്ഷിതമാണെന്നെനിക്കറിയാം, കാരണം നീ ഭാരമുള്ളയാളാണ്.പക്ഷേ എന്നെ പോലെ ഒട്ടും ഭാരമില്ലാത്ത ഒരാളിനെ സംബന്ധിച്ച്, അവസ്ഥ വളരെ ദയനീയമാംവണ്ണം വഷളായിപ്പോകും'. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ മണ്ണാങ്കട്ട ഒരൽപ്പനേരം ചിന്തിച്ചു , എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു , ‘ നമുക്ക് ഒരു പ്രതിവിധിയുണ്ട് . എന്നിക്ക് ഭാരമുണ്ട് . അത് സത്യമാണ് . അത് കാറ്റടിച്ച് പറന്നുപോകുന്നതിൽ നിന്നും നിന്നെ 'രക്ഷപ്പെടുത്തും.കാറ്റ് വീശുമ്പോൾ , ഞാൻ നിന്റെ പുറത്ത് ഇരിക്കുകയും , നീ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും .’ കരിയിലക്ക് അത് വളരെ ഉചിതമായി തോന്നുകയും ,അവർ പുറപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അടുത്ത ദിവസം , അവർ ഇരുവരും എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും വളരെ നന്നായി തയ്യാറാക്കിയതിനു ശേഷം യാത്ര പുറപെട്ടു.

കേരളം

കേരളം... പുഴകളും, പൂക്കളും, പുൽമേടുകളും കുന്നുകളും വയലേലകളും നിറഞ്ഞ ദൈവത്തിൻെറ സ്വന്തം നാട്. പ്രഭാതസൂര്യൻെറ പ്രകാശത്തിൽ തിളങ്ങിനിൽക്കന്ന വയലേലകളിലെ നെൽകതിരുകളും കളകളാരവം മുഴക്കി ഒഴുകുന്ന അരുവികളുടെ നാദവും, കവി ഭാവനയെ വിളിച്ചുണർത്തുന്നവിധം പറന്നുയരുന്ന പക്ഷി കൂട്ടവും എല്ലാം കേരളത്തിൻെറ പ്രകൃതിഭംഗിയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കേരളത്തിൻെറ പ്രകൃതിഭംഗിയെ വർണിക്കാതെ കവികളില്ല . വയലാറും ചങ്ങമ്പുഴയും ഉർപ്പെടെ കേരളത്തിലെ ഹരിതഭംഗിയെ വാനോളം ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യ എന്ന രാജ്യത്തെ 28 സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കൊച്ചു നാടാണ് നമ്മുടെ കേരളം. കേരളത്തിൽ 14 ജില്ലകൾ ഉണ്ട്. കേരളത്തിൻെറ കിഴക്ക് പശ്ചിമഘട്ടവും പടിഞ്ഞാറ് അറബിക്കടലുമാണ്. തമിഴ്നാടും കർണാടകയും ആണ് കേരളത്തിൻെറ അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ. കേരളത്തിൻെറ തെക്ക് തിരുവനന്തപുരവും വടക്ക് കാസർകോടും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിൽ 44 നദികളുണ്ട്. അതിൽ കബനി , ഭവാനി , പംബാർ എന്നിവ പടിഞ്ഞാറോട്ട് ഒഴുകുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കൊടുമുടിയാണ് ആനമുടി. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജില്ലയാണ് പാലക്കാട്. ഏറ്റവും ചെറിയ ജില്ലയാണ് ആലപ്പുഴ.

ബഹിരാകാശ മലിനീകരണം

മാലിന്യമില്ലാത്ത ഒരിഞ്ചുസ്ഥലമെങ്കിലും ഭ്രമിമിയിലുണ്ടോ?പുറത്തുമില്ല എന്ന നിലയിലാണ് ലോകമിപ്പോൾ.ശ്രൂന്യാകാശവും മാലിന്യമുക്തമല്ല.ഈ മാലിന്യങ്ങൾ സ്പെസ്ഡെബ്റിസ് /ജങ്ക് എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇവയിൽ ഭ്രരിഭാഗവും മനുഷ്യൻ വിക്ഷേപിച്ച ശ്രൂന്യാകാശ വാഹനങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ്.നമ്മുടെ മുഷ്ടിയുടെ അത്ര വലിപ്പമുള്ള 25000 സാമഗ്രികൾ ആകാശത്തുണ്ടന്നു കണക്കാക്കിയിരുന്നു.കുഞ്ഞുനാണയത്തിന്റെ വലിപ്പമുള്ളവയാണെങ്കിൽ ഇനിയുമുണ്ട്. അവയുടെ എണ്ണം ഏകദേശം 500000 വരും.അതിൽച്ചെറുതിന്റെ കണക്കെടുത്താലോ? വേണ്ട.ആരും തലയിൽ കൈവച്ചുപോകും.ആകാശത്തിലൂടെ ചീറിപോകുന്ന റോക്കറ്റുകൾ, സ്പേസ് സ്റ്റേഷനുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് ഇവ വൻഭീഷണിയുയർത്തുന്നു.അതിനു കാരണം ഇവറ്റകൾക്കുള്ള അപാര വേഗമാണ്. ഇടിച്ചു ചിതറിയഉപഗ്രഹവും മാലിന്യമായി മാറുന്നു.

ഹഫ്സാന സുധീർ

ഒരു മഴമോഹം

ഇടിമുഴക്കം കൂടിക്കൂടേ വന്നപ്പോഴാണ് അവൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.ഇന്നത്തേതോരു മഴ ദിവസമാണ്.

അമ്മയെ വിളിക്കാൻമിനക്കെടാതെ ദേവു കൈകൾ കൊണ്ട്ചക്രങ്ങൾ രണ്ടും തള്ളിനീക്കി പൂമുഖത്തെത്തി.ആകാശംകറുത്തിരുണ്ടിരുന്നു.ഏകാന്തതയിൽ അവളുടെ മനസും ഏകദേശം ഇതുപോലെ തന്നെ പെയ്യാൻ,കരയാൻ വിതുമ്പി നിൽക്കും.പെട്ടെന്ന് അവളുടെ മുഖത്തേയ്ക്ക് വെളിച്ചത്തിന്റെ ചാട്ടവാർ അടിച്ചു.ഭീകരമായ ആകാശത്തിന്റെ അട്ടഹാസം അവളെ തരിപ്പിച്ചു.എപ്പോഴോ വായിച്ച നോവലിലെ കഥാനായന്റെ ആഗമനം അവളോർത്തു.

"കുതിരപ്പുറത്തുകയറി വലിയ ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് ദുഷ്ടരെ അടിച്ചു തെറിപ്പിക്കുന്ന കഥാനായകൻ..."

തണുപ്പ് മേലാകെ കുപ്പായം തുന്നാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ്ചിന്തകളിൽ നിന്ന് യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് ദേവുതിരിച്ചുന്നത് ദേഹത്തു നിന്ന് ആതണുപ്പ് മനസ്സിലേക്ക് പടരുന്നത് അവൾ ആസ്വദിച്ചു.മുന്നോട്ടുപാഞ്ഞു മഴയെ പുണരാൻ അവൾ തിടുക്കപ്പെട്ടു വാതിലിന്റെ കട്ടിളയിൽ തട്ടിയ ചക്രം അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ നിന്നു.ഇനി അമ്മയെ വിളിച്ചേപറ്റു.

"അമ്മേ..."

നീട്ടിത്തന്നെ വിളിച്ചു.അല്ലെങ്കിൽ മഴയുടെ കലപില ശബ്ദത്തിൽ തന്റെവിളി അലിഞ്ഞില്ലാതാവും.ആ...

ഇനി തിണ്ണിൽ കയറി കൈ രണ്ടുംനീട്ടി മഴയെ
തൊടണം.കോരിയെടുത്ത്ഒരു കുപ്പിയിലാക്കിവയ്ക്കണം.കാണാൻ
തോന്നുമ്പോൾ കാണാല്ലോ...?! മഴമോഹങ്ങൾ അങ്ങനെ നീണ്ടു
നീണ്ടുപോയി"എന്താ ദേവൂട്ടി നിനക്ക്
ഭ്രാന്തുണ്ടോ?"അമ്മ എത്തികഴിഞ്ഞിരുന്നു.പക്ഷേ
അമ്മയ്ക്ക് പറയാനുള്ളത് തീരുന്നില്ല.

"വയ്യാത്ത കുട്ട്യല്ലേന്ന്
വയ്ക്കുമ്പോ... കാലിന് വയ്യേലും ഒടികളിക്കാനാ മോഹം?"

വേറെന്ത് പറഞ്ഞാലും ദേവൂന് സങ്കടല്യ.പക്ഷേ,തനിക്ക്
വയ്യന്ന് അമ്മതന്നെ പറയുമ്പോൾ...
അമ്മയുടെ ശകാര വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മഴമെല്ലേ
വിടവാങ്ങി.പാവം മഴ!പേടിച്ചിട്ടുണ്ടാവും
അതോ, മഴ ദേവൂന്റെ കണ്ണിൽ കയറി
കവിളിലൂടെ ഒഴുകുന്നുണ്ടാവോ?

നിരഞ്ജന ബി.എസ്

ഇത്തറ നാളു നീയെങ്ങുപോയി....

ഓണക്കാലം കേരളത്തിന്റെ ഉപവസന്തമാണ്.
ചിങ്ങവെയിലിൽ മാവേലിയെ വരവേല്ക്കാൻ
പാടത്തും തൊടിയിലും ഒരു പാടുനാട്ടുപുക്കൾ
കൺതുറക്കും.തുമ്പയും മുക്കുറ്റിയും
ചിറ്റാടയുമൊക്കെ.പൂക്കളമിടൽ ഒരു കളിയായപ്പോൾ.
വരവു പൂക്കൾക്കായി പ്ിരിയം.
കറിയുപ്പും തേങ്ങാപ്പീരയും പൂക്കൾക്കു പകരക്കാരായി. ഒരു
കാലത്ത് നാട്ടുതൊടികളിലൂടെ
പൂക്കൂടയും പൂവിളികളുമായി തിരഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന
ഓണപ്പൂക്കളെ കണ്ടെത്താനും സംരക്ഷിക്കാനും
ഈ ഓണക്കാലത്ത്ത നിങ്ങൾക്കു കഴിയട്ടെ.
ഇക്കുറി നിങ്ങൾ തീർക്കുന്ന പൂക്കളത്തിൽ
ഇവയ്ക്കും ഇത്തിരി സ്ഥലം നീക്കി വെക്കുക.

By Safna. S

ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊന്ന ചെന്നായ

ഒരിടത്ത് ഒരു ആടും അതിന്റെ കുഞ്ഞും താമസിച്ചിരുന്നു. എപ്പോഴും അമ്മയുടെ കൂടെ കഴിഞ്ഞ് കുഞ്ഞാടിനു മടുത്തു. സഹോദരങ്ങളും കൂട്ടുകാരുമൊന്നുമില്ലാത്ത കുഞ്ഞാട് ഒരു നാൾ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു:
“അമ്മേ, എനിക്ക് കാട്ടിൽ കളിക്കാൻ പോകണം.”
അമ്മ പറഞ്ഞു: “വേണ്ട കുട്ടീ ..വലിയ മ്ര്ഗങ്ങൾ നിന്നെ പിടിച്ചു തിന്നും.”
കുഞ്ഞാട് അമ്മയെ അനുസരിച്ചു. എന്നാൽ

കാട്ടിലേക്ക് പോയേ തീരൂ എന്ന മോഹം അവന്റെ മനസ്സിൽ വളർന്നു വളർന്നു വന്നു. ഒരു ദിവസം അവന്റെ അമ്മ തീറ്റ തേടി പോയ തക്കത്തിന് അവൻ കാടു കാണാൻ പോയി. നടന്ന് നടന്ന് അവൻ കാട്ടിലെത്തി. ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ മണം പിടിച്ച് ഒരു ചെന്നായ അവനുനേരെ ഓടിയടുത്തു. ചെന്നായയ്ക്ക് അന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ ഇറച്ചി കിട്ടി.

നോക്കണേ.. അനുസരണക്കേട് കാട്ടിയ ആട്ടിൻകുട്ടിക്ക് പറ്റിയ ദുരന്തം... !

By Safna .S

എന്റെ ഭാഷ

മിണ്ടിത്തുടങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പിഞ്ചിളം
ചുണ്ടിൻമേലമ്മിഞ്ഞപ്പാലോടൊപ്പം,
അമ്മയെന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരമല്ലയോ
സമ്മേളിച്ചിടുന്നതൊന്നാമതായ്

മറ്റുള്ള ഭാഷകൾ കേവലം ധാത്രിമാർ
മർത്ത്യനു പെറ്റമ്മ തൻ ഭാഷതാൻ
മാതാവിൻ വാത്സല്യം നുകർന്നാലേ
പൈതങ്ങൾ പൂർണ്ണ വളർച്ച നേടൂ;
അമ്മതാൻതന്നെ പകർന്നു തരുമ്പോഴേ
നമ്മൾക്കമ്മ്യതുമമ്മ്യതായമർത്തോന്നൂ...

By Sona Sajeev

Seeds

*A little **seed** for me to sow,*
*A little **earth** to make it grow,*
*A little **hole**, a little pat,*
*A little **wish**, and that is that,*
*A little **sun**, a little shower,*
A little while and then a flower

An Executive’s Message

An executive was travelling down a street and he was driving a bit too fast in his new Jaguar car. Suddenly, a brick smashed into his car’s side door. He slammed on the brakes and took a reverse to the spot where the brick had been thrown.

The angry executive then jumped out of the car, caught hold of the kid and shouted, “That’s a new car and that brick you threw is going to cost a lot of money. Why did you do it?” The boy

was apologetic. “please...I’m sorry but I didn’t know what else to do,”he pleaded. “I threw the brick because no one else would stop...”. With tears dripping down his face, the boy pointed to a spot just around the parked car. “It’s my brother,” he said. “He fell out of his wheelchair and I can’t lift him up”. Now sobbing, the boy asked the stunned executive, “Would you please help me get him back into his wheelchair? He’s hurt and he is too heavy for me”.

1. Moved beyond words, the executive hurriedly lifted the disabled boy back into the wheelchair and dabbed the wounds with his handkerchief. “Thank you and may God bless you,” the

grateful child told the stranger. The ma simply watched the boy push his wheelchair-bound brother down the side walk towards their home. The damage on the Jaguar was very noticeable, but the executive never bothered to repair the dented side door. He kept the dent there to remind him of the message “Don’t go through life so fast that someone has to throw a brick at you to get your attention!”

By Sona Sajeev

The Seed of Truth

Vidyadhara was the king of Gandhara. He was a just and wise king.

The king was fond of gardening. He spend a lot of time tending his garden, planting the finest plants, fruit trees, vegetables and crops.

His people were very happy. The king did not have children. As the king grew older, everyone got more and more worried. Who would take over the kingdom after him?

To find a successor, the king thought of an idea. He decided,'I will distribute some seeds to all the children in the country. The child who grows the biggest, healthiest plant will become the

prince or princess. They can take three months for it.'

The king ordered his minister to give a proclamation.

The next day, a long line of anxious parents and children formed outside the palace.

Everyone was eager to get a seed and grow the best plant. Pingala, a poor farmer's son, was one among these children. He too got a seed from the king and sowed it in a pot in his garden. He took great care of the seed.

Pingala watered and manured the seed.

But the seed did not sprout. Pingala changed the soil and transfered the seed to another pot.

Weeks and months passed. One day Pingala went near the pot. He knelt

before it. 'Dear seed, three months have passed. I want to take you to the palace. Please sprout out by tomorrow.'
But nothing happened.
The next day he saw children walking to the palace, dressed in their best clothes. They all hellld well-grown plants. Pingala stood watching them sadly.
Pingala's father had observed his son working very hard to make the seed sprout.
He felt sorry for Pingala. 'Why don't you go to the king with the empty pot?' He asked. 'At least he will know. You tried your best.' So Pingala too put up his best clothes and started off to the palace.
He joined the others outside the palace, holding the empty pot in his hand.

The other children laughed at him, but Pingala ignored them.

The king arrived and looked at the plants.

Children gathered in the courtyard of the palace with flowery pots. Red, blue, yellow.... The courtyard turned into a bouquet.

The king looked at the children. Their faces are shining with hope.

'Hah!' the king sighed. He was not at all happy.

At the end of the line stood Pingala. When the king reached him, he stopped.

'Why did you come with an empty pot, my child?

Did your seed not grow into a plant?'

Pingala held his head down and said, 'Forgive me, Your Highness. I tried my

best to grow the seed. I gave the best soil and manure to it. But the seed did not grow.'

A smile appeared on king's face.

He hugged Pingala and announced,

'Here is the crown prince! I had given everyone roasted seeds, it would never grow. Only this boy honest.

'I am sure, one day, he will rule this kingdom justly.'

By Sona Sajeev

MOM

Mom is a such a special word
The lovest i' ve ever heard.
A toast to you above all rest.

Mom ,you're so special
You are simply the best.
You cared for me,

When I was small you did best,
And gave me your all.
Now that I'am grown

This is forever true,dearest mom
I LOVE YOU

-ARSHA V S

VERN

When walking in a tiny rain
Across the vacant lot,
A pup's a good companion-
If a pup you've got.

And when you've had a scold,
And no one loves you very,
And you cannot be merry,
A pup will let you look at him,
And even let you hold
His little wiggly warmness-
And let you snuggle down beside.
Nor mock the tears you have to hide.

Down the rain falls,
Up crackles the fire,

Tick-tock goes the clock
Neither lower nor hiegher-
Such soft little sounds
As sleepy hens make
When they talk to themselves
For company's sake.

In joy beneath the sky
As down the roadway passing boys
And girls go singing,too,
In the time of silver rain
When spring
And life are new.

-Aayisha .T

TALENT

This world is filled with options
So much to do so much to be,
yet everyone has something,

Everyone but me,
I am not to type for playingsports,
And I've never learn to sing,
I'm always last picked for the team,
Not good at anything.

I'll always be a second choice,
not quite enoughfor just first,
I'd give up almost any thing,

For the roles of the reserver.

To have just one thing in this world,
Where I find my passion lie,
Sometime it seems so out of reach
That I rather just not try.

I know it's out there somewhere,
That my talent does exit,
And I'm only getting closer,
With each new cross up on my list

-Arsha v.s

തുല്യരാണു നമ്മൾ

സൈക്കിൾ ആഞ്ഞു ചവിട്ടി തക്കുടുമുയൽ വീട്ടിലേക്കു്പാച്ചടിച്ചു.അവൻകയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾഅമ്മ അന്ന് ശേഖരിച്ച പുതുപുത്തൻ കാരറ്റിന്റെ വർണചിത്രങ്ങൾ വാട്സ് ആപ്പിലേക്ക്അപ്ലോഡ്ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അടുത്ത മുറിയിൽ അച്ഛൻ ഫ്രഷ് കാരറ്റ് ജ്യൂസ് തയാറാക്കാൻ മിക്സി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയാണ്.

തക്കുടു അമ്മയുടെ ചെവിയിൽ പിടിച്ചു വലിച്ച് അവന്റെ വരവറിച്ചു.അമ്മ അവനൊരുമ്മ നൽകി. തക്കുടു എന്തോ പറയാൻ തിടുക്കപ്പെടുന്നതായി അവർ
തിരിച്ചറിഞ്ഞു."എന്താണ് മോനൂ?"

“അമ്മേ ഞാനിന്ന് ടൗണിൽ പോയപ്പോൾ ഒരു ബാനർ കണ്ടു.അതിൽ അന്താരാഷ്ട്ര വനിതാദിനം എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.അതെന്തിനാ അമ്മേ വനിതകൾക്ക് ഒരു ദിനം?”അവന്റെ സംശയങ്ങളും കൗതുകങ്ങളും അണപൊട്ടി ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി.

അമ്മ മുയൽ ചിരിച്ചു."മോനൂ,അതൊക്കെഈമനുഷ്യരുടെ ഒരോ ഇടപാടല്ലേ.സംഗതി വല്യ പഠിപ്പും വിവരോമൊക്കെയുള്ള ആൾക്കാരാ. പക്ഷേ,ഒരുപാട്മണ്ടത്തരങ്ങൾവച്ചുപുലർത്തുന്ന കൂട്ടരാ അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും പെണ്ണുങ്ങളെക്കാൾകേമന്മരാണ്ആണുങ്ങളെന്ന് കരുതി നടക്കുന്നവരാ. കൂട്ടത്തിൽ കാര്യവിവരം ഉള്ള ആൾക്കാര്,അങ്ങനെയ-ല്ലെ,സ്ത്രീകളുംപുരുഷന്മാരുംതുല്യരാണെന്ന് പറയും. സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെസമൂഹത്തിന്റെശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻചില ദിനാചരണങ്ങ-ളൊക്കെ നടത്തും"

"നമ്മുടെ ഇടയിൽ ആണിനോടും പെണ്ണിനോടും ഒന്നും ഒരു വിവേചനോം ഇല്ലല്ലോ.പിന്നെന്താമനുഷ്യന്മാര് ഇങ്ങനെ?"

"നമ്മള് തുല്യത പുലർത്തുന്ന കൂട്ടരാണല്ലോ മോനൂ, നമ്മുടെ അയൽപ്പക്കത്തുള്ളവാനരമാമന്റെ വീട്ടിലും ആണും പെണ്ണും തമ്മിൽ ഒരു വിവേചനോം ഇല്ലാന്ന് മോനറിയാലോ. മറ്റ് ജീവികളുടെ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെ തന്നെ."

"കഷ്ടം തന്നെ ഈ മനുഷ്യരുടെ കാര്യം."തക്കുടു നെടുവീർപ്പിട്ടു.

കാരറ്റ് ജ്യൂസ് നിറച്ച ഗ്ലാസ് അമ്മയ്ക്കുംമകനുംനേരെനീട്ടുന്നതിനിടയിൽ അച്ഛൻ മുയൽ പറഞ്ഞു: "അതൊക്കെ ഇല്ലെിൽ നാളെ മാറും തക്കുടു. അവരുടെ പുതിയ തലമുറ ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി വരുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും തുല്യരാണെന്ന് മനുഷ്യർ തിരിച്ചറിയുക തന്നെ ചെയ്യും."

"ഓക്കേ പപ്പാ. അങ്ങനെ വന്നല്ലെ പറ്റൂ." വീട്ടിൽ അലക്കാനായി കൂട്ടിയിട്ട തുണികളുമെടുത്തുഅവൻഅലക്കുകല്ലിന് അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

ആർഷ.വി.എസ്

MOTHER THE FAIRY

A mother always understands
The things you say and do.
She over looks each of your faults
She find the best in your.
A mother's love is a special love
It inspires you each day.
She spreads her joy and happiness
In her warm and caring way.
A mother's all these things and more
There's no greater treasure known.
The most precious mother
In all the world is the one.

I call my own
Love Jaimee....

-Ayisha.T

IF I CAN FLY

IF I could fly,Iwould fly so high
Up into the bright blue sky
I'd ride on rainbows and float with the clouds
And give the sun a kiss.

If I had wings like a beautiful bird
I'd soar through the air with the greatest flair
I'd see all the mountains and trees from above
And the big blue sea.

So fly,fly up into the sky
And dream ,dream that you have two wings

Just close your eyes and imagine your wings
And fly away with me, and fly away with me.

Now we can fly up into the sky
We just close our eyes and dream for a while
We'll ride on rainbows and float with the clouds
And give the sun a kiss.

Now let's fly even higher than the sky
Until we reach the moon
And we'll fly around the stars that shine bright
In the sky at night.

-Devika.B

MOTHER'S LOVE

There's no love like mother's,
Her heart is filled with care.
With christ as her example,
Her sevior's love she'll share.

A mother's love is endless,
Not changing for all time,
When needed by children,
A mother's love will shine.

God bless there special mothers,
God bless them everyone.
For all there tears and heart
And special work they veclone.

When days on earth are over,

A mother's love lives on,
Through many generations,
God's blessing on each one.

Be thankfull for our mother's,
Who love with higher love,
From power God has given,
And strength from up above.

- Devika.B

AFTER THE RAIN

The leaves are fresh after the rain
The air is cool and clear,
The sun is shining warm again,
The sparrows happing in the lane,
Are brisk and full of chees
And that is why we dance and play,
And that is why we sing,
Calling out go to school to-day,
Nor learn anything!
It is a happy thing, I say,
To dance and play on such a day

-Noufiya.S

GIRLS DREAMS

She streetches her arms out
Shares up at the sky
Wishing for the wings
That could teach her to fly.

She's trapped on the earth here,
Feet tried to the ground,
the forces of gravity,
Keep pushing her down.

To the world she's one person,
To one person,the world,
She wants to be an angel,
But she's only a girl.

And through she's life's puppet,
She'll break all the strings,
But for now she,s just dreaming,
Of earning her wings

- Ayisha.T

അവസാന ശ്വാസം

ആരോ എന്തോപറയുന്നതുപോലെ കുഞ്ഞുവിന് തോന്നി. പക്ഷേ, ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ. അവൾ ചുറ്റും കണ്ണോടിച്ചു. ഇല്ല, ആരുമില്ല. അവൾ ഉറപ്പാക്കി. വീണ്ടും ആ ശബ്ദം. അവൾ കൂട്ടുകാരനായ അച്ചുവിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി.

“നീ എന്തെങ്കിലും കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? ആരോ എന്തോ പറയുന്നതുപോലെ. ഒന്നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല"

അവർ രണ്ടുപേരും ചേർന്ന് പറമ്പിന്റെ നാലുഭാഗവും പരിശോധിച്ചു.മതിലെത്തിപ്പിടിച്ച് അപ്പുറത്തേക്ക് നോക്കി... ഇല്ല ആരും ഇല്ല.

പെട്ടെന്ന് ഒരു ബോധോദയം പോലെ കുഞ്ഞു കിണറിന്റെ അരുകിലേക്ക് കുതിച്ചു. കിണറിനുകത്തേക്ക് അവൾ എത്തിനോക്കി. വെള്ളം വറ്റിയതിനാൽ ഇപ്പോൾ ആരും

അങ്ങോട്ട് വരാറേയില്ല. പൊട്ടക്കിണർ എന്നാണ് എല്ലാരും ഇപ്പോൾ അതിനെ പറയുന്നത്.

അതെ ആ ശബ്ദം ഇതിനകത്തുനിന്ന് തന്നെ. അവർ രണ്ട് പേരും ആൾമറയോട് ചേർന്ന്നിന്ന് ചെവി വട്ടം പിടിച്ചു.

“ആരെങ്കിലും കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? ആരെങ്കിലും കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?...” വളരെ പതിഞ്ഞ ശബ്ദം.

"ആരാണ് കിണറ്റിൽ?”അച്ചുവാണ് ചോദിച്ചത്. അവന്റെ ചോദ്യം കിണറിനകത്ത് പ്രതിധ്വനിച്ചു.

" ഞാനാണ്,നിങ്ങളുടെ പഴയ ചങ്ങാതി.”

“ഞാനെന്നു പറഞ്ഞാൽ?”

“ഞാൻ തന്നെ. നിങ്ങളുടെ ജീവൻ നിലനിൽക്കാൻ ആവശ്യം വേണ്ട വെള്ളം തന്ന്സഹായിച്ച ചങ്ങാതി.

അതെ,കിണർതന്നെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്

“എന്നിലുണ്ടായിരുന്ന അവസാനത്തെ തുള്ളിയും ഇതാ ആഴത്തിലേക്ക് പോവുകയാണ്. എല്ലാം നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തി മൂലം. നിങ്ങൾക്ക് എന്നും ഉപകാരം മാത്രമേ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടർ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദാഹമടക്കി. നിങ്ങളുടെ കൃഷികൾക്ക് നനവായി.നിങ്ങളുടെ ദേഹവും വസ്ത്രങ്ങളും വൃത്തിയാക്കാൻ ആവോളം വെള്ളം നൽകി.

" അയ്യോ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഒന്നും ചെയ്തില്ലല്ലോ." അവർ ഒരുമിച്ചാണ് പറഞ്ഞത്.

“ആരുപറഞ്ഞു ഒന്നും ചെയ്തില്ലെന്ന്.മഴയായ് പെയ്യുന്ന വെള്ളത്തെ ഭൂമിയിൽ പിടിച്ചുനിർത്താൻ, ഞങ്ങളെ പരിപാലിക്കാൻ, നിങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. മരങ്ങളും ചെടികളും നിങ്ങൾ യന്ത്രക്കയ്യാൽ പിഴുതുമാറ്റി... നിലമായ നിലമൊക്കെ ടാറിട്ടും കോൺക്രീറ്റ്

ചെയ്തും ടൈല്പാകിയും നിങ്ങൾ ഭംഗിയാക്കി.”

“കിണർ പറയുന്നത് കാര്യമാണല്ലോ"
കുഞ്ഞു അച്ചുവിന്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

“പുഴയിലുള്ള മണലെല്ലാമൂറ്റി അവിടെയുള്ള ജലത്തെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുവിട്ടു. ഞങ്ങളെ സമ്പന്നരാക്കിയിരുന്ന ചെങ്കൽ കുന്നുകൾ തട്ടിനിരപ്പാക്കിയതും നിങ്ങൾ തന്നെ.എന്നിട്ട് ജലസംഭരണികളായ വയലുകളെ ആ മണ്ണിട്ട് മൂടി.” വാക്കുകൾ കിണറിന്റെ തൊണ്ടയിൽ കുടുങ്ങി. അത് ശ്വാസം ആഞ്ഞുവലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരിറ്റു വെള്ളം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ...ഒന്ന് തൊണ്ട നനയ്ക്കാൻ...

കിണറിന് കരച്ചിൽ വന്നു. പക്ഷേ,കരയാൻ അതിന് കണ്ണുനീർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല

ഹഫ്സാന സുധീർ

MATERNAL LOVE

Where there is love
There is maternity
Where there is mother
There is love
Mother's love is a weapon
That can make our life happy
It is the maternal love
That leads us to success
The love between a child and mother is pure
I love my mother because
There is purity in our love
And mother played an
Important role in every
Child's life

– SUBAHANA

IF I COULD FLY

If I could fly, I would fly so high
up into the bright biue sky
I'd ride on rainbow and float with
the clouds and give the sun a
kiss

If I had wings like a beautiful bird
I'd soar through the air with
the greatest of flair
I'd see all the mountains and
trees from above and the big blue sea

So, fly, fly,up into the sky and
dream, dream that you have two wings
Just close your eyes and imagine your wings
and fly away with me ,and fiy away with me

Now we can fly up into the sky
We just close our eyes and
Dream for a while
W'll ride on rainbow and float
with the clouds
And give the sun a kiss

Now let's fly even higher than the sky
Until we reach the moon an
And we'll fly around the stars that
shine bright
In the sky at night

THOSE WINTER SUNDAYS

Sundays too my father got up early
and put his clothes on in the blue black cold,
then with cracked hands that ached
from the labour in the weekday weather made
banked fires blaze.no one ever thanked him

I'd wake and hear the cold splintering,breaking.
When the rooms were warm,he'd call,
and slowly i would rise and dress
fearing the chronic angers of that house ,

Speaking in differently to him,
who had driven out the cold
and polished my good shoes as well.
What did I know,what did I know
of love's austere and lonely offices?

–Anjana Sudheesh M.S

ചാർലി ചാപ്ലിൻ

ആരെയും കരയിക്കുന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങളുള്ളയാൾ.ഒപ്പം ലോകത്തെ മുഴുവൻ ചിരിപ്പിച്ച് ചിന്തിപ്പിച്ച മഹാനടൻ. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടു കണ്ട ഏറ്റവും മികച്ച ചലച്ചിത്ര പ്രതിഭ. കാലത്തിന്റെ തിരശ്ശീലയിൽ മറഞ്ഞിട്ടും, സിനിമയിൽ ശബ്ദം കടന്നുവരുംമുമ്പേ ഉറപ്പിച്ച ആ താരസിംഹാസനത്തിന് ഇന്നും ഇളക്കമൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല .

അനാഥമായ ബാല്യം

1889 ഏപ്രിൽ 16-ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ലണ്ടനിൽ ജനിച്ചു.അമ്മ ഹാരിയറ്റ് ഹിൽ പിൻപാട്ടുകാരിയായിരുന്നു. അചഛന്‍ ചാൾസ് ചാപ്ലിൻ അറിയപ്പെടുന്ന നടൻ. പിതാവ്അകാലത്തിൽ മരിച്ചു. അമ്മ

മനോരോഗിയായി. ബാല്യത്തിൽതന്നെ ചാപ്ലിനും സഹോദരൻ സിഡ്നിയും അനാഥരായി. കൊച്ചു കോമളി

തെരുവിൽ കോമളിവേഷം കെട്ടിയും പാട്ടു പാടിയും അമ്മയെ പരിചരിച്ച , അന്നന്നത്തെ അപ്പം കണ്ടെത്തിയ കൊച്ചുചാപ്ലിനെ എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. 17 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരു നാടകകമ്പനിയിൽ ചേർന്നു. അവരോടൊപ്പം അമേരിക്കയിലെത്തിയ ചാപ്ലിനെ ഒരു സിനിമ നിർമ്മാതാവ് അഭിനയിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. പിന്നെ ചാപ്ലിന് തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല .

ആദ്യ സിനിമ

1913 ലാണ് ചാർലി ആദ്യമായി മൂവി ക്യാമറയ്ക്ക് മുന്നിലെത്തിയത്. ‘ മേക്കിങ് എ ലിവിങ് ’ ആയിരുന്നു ആദ്യ സിനിമ. 1914 ൽ ചിത്രം റിലീസ് ചെയ്തു. ആദ്യ ചിത്രം തന്നെ ചാപ്ലിനെ ജനപ്രിയനാക്കി. 1918 ൽ ചാപ്ലിൻ സ്വന്തം സ്റ്റു ഡിയോ തുടങ്ങി. സിനിമയുടെ എല്ലാ മേഖലകളിലും

ചാപ്ലിൻ സമർഥനായിരുന്നു. രചന, സംവിധാനം, നിർമ്മാണം, നടീനടന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കൽ, എഡിറ്റിംഗ് തുടങ്ങിയവയൊക്കെ അദ്ദേഹം തന്നെ ചെയ്തു.
ലോക പ്രശസ്തമായ 'തെണ്ടിവേഷം'
അളവൊക്കാത്ത അയഞ്ഞപാന്റ്, പഴഞ്ചൻ കോട്ട്, കീറിപ്പറിഞ്ഞ വലിയ ഷൂസ്സ്, പൊളിഞ്ഞ തൊപ്പി, മുറിമീശ, പേടിയും കുസൃതിയും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ . പൊക്കം കുറഞ്ഞ ഈ തെണ്ടിയുടെ വേഷത്തില്ലാണ് ചാപ്ലിൻ തന്റെ എല്ല ചിത്രത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്.
ചാപ്ലിന്റെ പ്രധാന സിനിമകൾ
*എ ഡോഗ്സ് ലൈഫ് (1918)
* ദ കിഡ് (1921)
* ദ ഗോൾഡ് റഷ് (1925)
* സിറ്റി ലൈറ്റ്സ് (1931)
* മോഡേൺ ടൈംസ് (1936)
* ദ ഗ്രേറ്റ് ഡിക്റ്റേറ്റർ (1940)

എന്റെ ജീവിതം

ചാർലി ചാപ്ലിന്റെ ആത്മകഥയായ ' മൈ ഓട്ടോബയോഗ്രഫി ' 1964 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കലയുടെയും പ്രശസ്തിയുടെയും ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കിയപ്പോഴും ജീവിതത്തിന്റെ ഇരുട്ടു മുറികളിൽ വീണ തന്റെ കണ്ണീരിന്റെ ചൂട് വായനക്കാരനെ അനുഭവിപ്പിക്കാൻ ഈ കൃതിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1977 ഡിസംബർ 25 -ാം തീയതി നിര്യതനായി.

"ഞാൻ മഴയത്തുകൂടി നടക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണം മറ്റുള്ളവർ എന്റെ കണ്ണീർ കാണാതിരിക്കാനാണ്."

-ചാപ്ലിൻ

സുബഹാന

LAKE TIME

Sand between my toes
Only the water knows
Where the fish go
For i don’t know

Boats are dashing
Children are splashing
Under a blue sky
Worries say good bye

Sand between my toes
The whole world knows
Let it be so
To the lake we go

....

MILU

ഒരു തുള്ളിക്കഥ

ഒരു കുഞ്ഞിക്കാറ്റും ഒരു
വെള്ളത്തുള്ളിയും
ആകാശത്തു നിന്നും ഭൂമിയിലേക്ക് യാത്ര
തിരിച്ചു.

തുള്ളിത്തുള്ളി ചാടിക്കൊണ്ടവർ
ചാഞ്ഞും ചെരിഞ്ഞും ഊയലാടി

എത്രയെത്ര മരങ്ങളാണ് എത്രയെത്ര ചെടികളാണ്
ഈ ഭൂമിയിൽ
എല്ലാ ഇലകളെയും ഊതികുലിക്കിയിട്ട്
ഞാനിപ്പം വരാം. കാറ്റ് പറഞ്ഞു.

ഇലകളെയാട്ടി താരാട്ടുപാടി
ചുറ്റിയടിച്ചെങ്ങോ കാറ്റ് പാറിപ്പോയി

വെള്ളത്തുള്ളി കാറ്റിനെ കുറേ കാത്തു
നിന്നു. ആരു വരാൻ? അതിന്റെ ഒരനക്കം
പ്പോലും കണ്ടില്ല.

നടവഴിയിലൂടെ ഇടവഴിയിലൂടെ

തൊടിയിലൂടെ പറമ്പിലൂടെ

പാറിപ്പറന്നങ്ങു കുതിച്ചുപ്പോയി

എത്ര പറക്കും? വെയിലു വന്നു. വെള്ളത്തുള്ളി ഒരിലത്തുമ്പിൽ പറ്റി നിന്നു. അപ്പോൾ ചങ്ങാതിക്കാറ്റ് വന്നു.

കാറ്റേ കാറ്റേ ചങ്ങാതീ

പാറിനടക്കും ചങ്ങാതീ

എന്നേം കൊണ്ട് പറക്കൂ നീ

അങ്ങനെ, കാറ്റും വെള്ളത്തുള്ളിയും യാത്ര തുടങ്ങി. വെയിലിന്റെ ചൂട് കൂടി കൂടി വന്നു. വെള്ളത്തുള്ളി പറഞ്ഞു: എന്നെ ഏതെങ്കിലും വെള്ളത്തിലേക്ക്
കൊണ്ട് വിടൂ. കുറച്ച് വിശ്റമിച്ചിട്ട് തിരിച്ചു പറക്കാം.

കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ ഭ്രമിയിൽ കുറേ തിരഞ്ഞതിന് ശേഷമാണ് കാറ്റിനൊരു കുടം വെള്ളം കണ്ടത്താനായത്. അതിൽ തുള്ളിയെ കൊണ്ടിരുത്തി.

തണു തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ

മുങ്ങിനിവർന്ന ചെറുതുള്ളി

കാറ്റിന്റെ കൈപിടിച്ച് വെള്ളത്തുള്ളി പിന്നെയും യാത്രയായി.
കുറേ പാറിയപ്പോൾ തുള്ളി വീണ്ടും ചൂടിനാൽ വറ്റിച്ചെറുതാവാൻ തുടങ്ങി.
ഭൂമിയിലെവിടെയും വെള്ളമേ കണ്ടില്ല.
കാറ്റ് വിശമിച്ചചങ്ങനെ പറക്കുമ്പോൾ
ആണ് അതാ, ഒരു ഗ്ലാസ്സ് നാരങ്ങാവെള്ളമിരിക്കുന്നു.

മധുരവെള്ളത്തിലുളിയിട്ട്
മുങ്ങിത്തുടിച്ച് തേൻ തുള്ളിയായ്...

പിന്നെയും അവൾ യാത്രയായി. ഉച്ചച്ചൂട് കൂടികൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.
പക്ഷേ പിന്നീടെങ്ങും ഒരിറ്റു വെള്ളം പോലും കണ്ടില്ല.
വെള്ളത്തുള്ളി ഇല്ലാതായി പോവുമോ? കാറ്റ് പേടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവരൊരു നദി കണ്ടത്. അതിന്റെ മൂലയിൽ ഒരിറ്റു വെള്ളം! കാറ്റതിനപ്പുറം ചുറ്റും പാറിപ്പറന്നു ചൂടാറ്റി.

സൂര്യൻ മറഞ്ഞു. നേരം സന്ധ്യയായി.
നദിത്തുള്ളിയിൽ നിന്നും അവർ യാത്രയായി. കുറച്ച് പോയപ്പോൾ
വെള്ളത്തുള്ളി പറഞ്ഞു:

ഇതാണ് ഞാൻ ഭൂമിയിലേക്ക് വരാൻ ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലം. ഇനി നീ പൊയ്ക്കോ കാറ്റേ...

ഞാനിവിടേക്ക് വീഴുകയാണ്. കാറ്റിൻ കൈകളിലൂടെ ഊർന്നിറങ്ങി വെള്ളത്തുള്ളി മണ്ണിലേക്ക് വീണു.

കാറ്റ് പോയില്ല. അതേതോ ഒരു ഉണക്കമരത്തിൽ തൂങ്ങിനിന്നു.

മണ്ണാങ്കട്ടയും കരിയിലയും

വളരെ വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ്, അഗാധമായ ഒരു താഴ്വരയിൽ, വളരെ വിചിത്രമായ രണ്ട് സുഹൃത്തുക്കൾ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരു കരിയിലയും മണ്ണാങ്കട്ടയുമായിരുന്നു അവർ. ഇരുവരും അന്നാ താഴ്വരയിൽ ഒരു വിളിപ്പാടകലെയായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. അവർക്ക് പരസ്പരം കാണുവാനും സംസാരിക്കുവാനും കഴിയുമായിരുന്നു. കരിയിലയുടെ സ്ഥാനം ഒരു വലിയ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ആയിരുന്നു, മണ്ണാങ്കട്ടയുടെ വീട് ഒരു തോടിന്റെ കരയിലും ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കരിയില മണ്ണാങ്കട്ടയെ സമീപിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു;

'പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങാതീ! എപ്പോഴും നാം നമ്മുടെ ചുറ്റും കാണുന്ന മുഷിപ്പനായ ഈ കാഴ്ചകൾ കണ്ട് ഞാൻ മടുത്തു.കാഴ്ചയിൽ നമുക്ക് ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല. എപ്പോഴും നമ്മൾ ഒരേ വസ്തുക്കളെത്തന്നെയാണ് കാണുന്നത്.തോട് എന്നും താഴേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു,നമുക്ക് ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ ഒരൽപ്പംപോലും അനങ്ങുന്നതുമില്ല.ആ തടാകത്തിന്റെ അപ്പുറത്ത് നാം കാണുന്ന കുന്നിന് യാതൊരു

മാറ്റവുമില്ല.എല്ലാം തനി നിശബ്ദതയുടെ ഒരു ഏകലയമാണ്.യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത് വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.എനിക്കിനി ഇത് കൂടുതൽ സഹിക്കാനാവില്ല. അത്കൊണ്ട് ഒരു യാത്ര പുറപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു.നീ എന്നോടൊപ്പം വരുന്നുണ്ടോ?’

വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി മണ്ണാങ്കട്ട പറഞ്ഞു, ‘ഞാനും ഇതുവരെ ഇതേ ചിന്തയിൽത്തന്നെയാണ്.നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു പോകാം.പക്ഷേ ഞാൻ അൽപ്പം ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാണ് ’.പറഞ്ഞുവരുന്നതിനിടയിൽ മണ്ണാൻങ്കട്ട മടിച്ചു മടിച്ചു നിറുത്തി.കരിയില അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.അത് തുടർന്നു, ‘നീങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ മഴ പെയ്യുകയാണെങ്കിൽ,എന്തായിരിക്കും പരിണിതഫലം?’അത് ന്യായമാണെന്ന് കരിയിലയ്ക്ക് തോന്നി.അൽപ്പ സമയത്തെ ചിന്തക്കുശേഷം , അത് പറഞ്ഞു , ‘ വിഷമിക്കേണ്ട . ഒരു കുട പോലെ മറച്ചു കൊണ്ട് എനിക്ക് നിന്നെ മഴയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനാകും ’. മണ്ണാങ്കട്ടക്ക് ആശ്വാസമായി.പക്ഷേ തന്റെ ഈ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തോടൊപ്പം,കരിയില അൽപ്പം ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായി.അത് മണ്ണാങ്കട്ടയോട് ചോദിച്ചു;

‘പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങാതീ! നമുക്കെതിരെ കാറ്റ് വീശുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? നീ സുരക്ഷിതമാണെന്നെനിക്കറിയാം, കാരണം നീ ഭാരമുള്ളയാളാണ്.പക്ഷേ എന്നെ പോലെ ഒട്ടും ഭാരമില്ലാത്ത ഒരാളിനെ സംബന്ധിച്ച്, അവസ്ഥ വളരെ ദയനീയമാംവണ്ണം വഷളായിപ്പോകും'. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ മണ്ണാങ്കട്ട ഒരൽപ്പനേരം ചിന്തിച്ചു , എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു , ‘ നമുക്ക് ഒരു പ്രതിവിധിയുണ്ട് . എന്നിക്ക് ഭാരമുണ്ട് . അത് സത്യമാണ് . അത് കാറ്റടിച്ച് പറന്നുപോകുന്നതിൽ നിന്നും നിന്നെ 'രക്ഷപ്പെടുത്തും.കാറ്റ് വീശുമ്പോൾ , ഞാൻ നിന്റെ പുറത്ത് ഇരിക്കുകയും , നീ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും .’ കരിയിലക്ക് അത് വളരെ ഉചിതമായി തോന്നുകയും ,അവർ പുറപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അടുത്ത ദിവസം , അവർ ഇരുവരും എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും വളരെ നന്നായി തയ്യാറാക്കിയതിനു ശേഷം യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. വഴിക്കുവച്ച് മഴ പെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി . പക്ഷേ അത് അവർക്ക് ഗൗരവമായൊരു വിഷയമായിരുന്നില്ല. കരിയില മണ്ണാങ്കട്ടയുടെ പുറത്ത് ചാടിക്കയറി അതിന്റെ പുറത്ത് ഇരുന്നു . മഴ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ , അവർ അവരുടെ യാത്ര തുടർന്നു. അവർ കുറച്ചുദൂരം പിന്നിട്ടപ്പോൾ , ഒരു വലിയ കാറ്റടിച്ചു. പദ്ധതിയിട്ടിരുന്നതുപോലെ മണ്ണാങ്കട്ട

കരിയിലയുടെ പുറത്ത് ഇരിക്കുകയും , അങ്ങനെ അത് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മഴയും കാറ്റും ഒരുമിച്ച് വന്നപ്പോൾ അവരുടെ എല്ലാ ആശയങ്ങളും ആകെ തകിടംമറിഞ്ഞുപോയി . അവരിരുവരും അത്യധികം ഭയപ്പെട്ടു പോയി. പക്ഷേ എന്ത് പറയാൻ. ഭയങ്കരമായ മഴയിലും കാറ്റിലുംപെട്ട് മണ്ണാങ്കട്ട പൊടിഞ്ഞ് വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞു പോയി , കരിയില പറന്നും പോയി .....!

-സുബഹാന

THREE FISH.....

Three big fishes lived in a large lake . They were close friends but they were unlike one another. One of them was wise, he did everything after thinking about it carefully. Another was intelligent. He would quickly find a solution to any problem. The third fish believed in fate. Whatever was to happen would happen, he thought. Nobody could stop it.

One day, the one wise fish was leaping about in the water. He heard two fishermen talking. One fisherman said to the other, ‘what a fine one that is! And big too! This lake is full of good fishes. Let us fish here tomorrow’.

The wise fish rushed to his friends. ‘Let us leave this lake. The canal here will take us to another lake’.

I don’t think I will leave this place; said the intelligent fish. ‘ If the fishermen come, I shall find some away of saving myself’.

The third one said, ‘I have been here since I was born. Why should I leave the place of my birth? Whatever will be, will be? The wise fish did not want take any risk. He left the lake by the canal and went to another lake.

The fishermen came in the next morning and cast their net. The two friends who had not left the lake were caught in the net. Many others were also caught. The intelligent one thought of a way out. We pretended to be dead. The fishermen threw him in the pile along with the other dead fish. The fish managed to crawl to the edge of the boat and jump into the lake.

The fish who believed in fate kept jumping up and down in the net. He was trying to get out. One of the fisherman struck him dead....!

-YAMUNA

ചന്ദ്രനെ അറിയാം

സൗരയൂഥത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ഉപഗ്രഹമായ ചന്ദ്രഗോളത്തെക്കുറിച്ച് കണ്ടും കേട്ടും അറിയാത്തവരായി ആരും ഇല്ല.വായുവും ശബ്ദവുംമില്ലാത്ത, ജീവജാലങ്ങളില്ലാത്ത ചന്ദ്രനെ മനുഷ്യൻ ഇന്നും അത്ഭുതത്തോടെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്.

ചന്ദ്രനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും മറ്റുമായി ഇന്ത്യ നടത്തിയ പരിപാടിയാണ് ചന്ദ്രയാൻ ദൗത്യം.

**ചന്ദ്രന് ഒരു തവണ ഭൂമിയെ ചുറ്റാൻ ആവശ്യമായ സമയം 27 ദിവസവും 7 മണിക്കൂറും 43 മിനിറ്റുമാണ്.*
**ചന്ദ്രന്റെ ഗുരുത്വാകർഷണബലം ഭൂമിയുടേതിനേക്കാൾ വളരെക്കുറവാണ്. അതിനാൽ ചന്ദ്രനിൽ വസ്തുക്കളുടെ ഭാരവും കുറവായാണ് കാണപ്പെടുക.*
**ചന്ദ്രന്റെ ഗുരുത്വാകർഷണം മൂലം ഭൂമിയിൽ പുഴകളിലും മറ്റും വേലിയേറ്റം ഉണ്ടാവുന്നു. സൂര്യനും ഇതിൽ പങ്കുണ്ട്.*
**ചന്ദ്രനിൽ നിന്നും പ്രകാശം ഭൂമിയിലെത്താൻ 1.23 സെക്കന്റ് സമയമാണ് ആവശ്യമുള്ളത്.*
**ഭൂമിയിൽ നിന്നും 384,400 കിലോമീറ്റർ അകലെയാണ് ചന്ദ്രൻ സ്ഥിതി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.*
**ചന്ദ്രന്റെ വലിപ്പം ഭൂമിയുടെ വലിപ്പത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് മാത്രമാണ്.*
**മനുഷ്യൻ കാലുകുത്തിയിട്ടുള്ള ഏക ആകാശ ഗോളം ചന്ദ്രനാണ്.*

*1969 ജൂലൈയിൽ അപ്പോളോ 11 എന്ന വാഹനത്തിൽ ചന്ദ്രനിലെത്തിയ നീൽ ആംസ്ട്രോങ്ങും എഡ്വിൻ ആൽഡ്രിനുമാണ് ആദ്യമായി ഈ ഗോളത്തിൽ എത്തിയവർ.

*ഭൂമിയിൽ നിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രന്റെ ഒരു വശം മാത്രമേ എന്നും കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

*ചന്ദ്രന്റെ പ്രായം ഏതാണ്ട് 465 കോടി വർഷമാണെന്ന് ശാസ്ത്രം കണക്കാക്കുന്നു.

*ചന്ദ്രന് സ്വയം പ്രകാശിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം ചന്ദ്രന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിക്കുന്നതാണ് വെളിച്ചം.

*ഭൂമിയുടെ നിഴൽ ചന്ദ്രനിൽ പതിക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രഗ്രഹണം ഉണ്ടാകുന്നു.

*2008 ഒക്ടോബർ മാസത്തിലാണ് ഇന്ത്യ 'ചന്ദ്രയാൻ' ബഹിരാകാശ വാഹനം ചന്ദ്രനിലേക്ക് അയച്ചത്. ഏകദേശം 386 കോടി രൂപ ഇതിന് ചിലവു വന്നു. 1380 ലധികം കിലോ ഭാരമുള്ളതാണിത്.

*ചന്ദ്രനിൽ വായു ഇല്ലാത്തതിനാൽ ശബ്ദം കേൾക്കില്ല.

*ചന്ദ്രനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് 'സെലനോഗ്രാഫി'...

–മുഹ്സിന നിസാമുദ്ദീൻ

അമ്മാനമാടും പന്തുകൾ...!

കലണ്ടറിലേക്ക് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.അക്കങ്ങൾ നിറം മാറി ചുവന്നു.അങ്ങനെ അവധി കിട്ടി.നാലു കൂട്ടുകാരും പട്ടണത്തിൽ പോയി.നാലു മുതിർന്നവരും ഒപ്പം കൂടി.കുട്ടികളുടെ പേരു പറഞ്ഞ് നഗരം കാണമല്ലോ?

അവർ പാർക്കിലെത്തി.എല്ലാവർക്കും ടിക്കറ്റെടുത്തു.

'മാമാ, ടിക്കറ്റില്ലാത്ത ലോകം എന്നാ വരിക?'

പോലീസുകാരൻ ചിരിച്ചു. അവർ പാർക്കിൽ കയറി.അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയ വെളുത്ത കുതിര അവരുടെ മുന്നിൽ കൂടി പോയി.

ടക്കട ടക്കട നടത്തം.

കുളമ്പിന്റെ അടിയിൽ ക്ലിംഗ് ക്ലിംഗ് വെച്ചാലോ അവർ ആലോചിച്ചു.അഞ്ചുതവണ ആ കുതിര വലം ചുറ്റി കടന്നു പോയി. കുതിരക്കാരൻ മൂന്നു തവണ ചിരിച്ചു.കുതിര രണ്ടു പ്രാവശ്യവും ചിരിച്ചു. 'കുതിരപ്പുറത്ത് കയറണം' കുട്ടികൾ ആറു തവണ പറഞ്ഞു. 'പറ്റില്ല' അച്ഛനമ്മമാരും ഏഴു തവണ പറഞ്ഞു.നാലുപേരും എട്ടു തവണ കണ്ണുരുട്ടി. ഓരോരുത്തരും മൂന്നു തവണ ചുണ്ടത്ത് വിരൽ വെച്ചു. കുട്ടികൾ പത്തു പ്രാവശ്യം കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ ഒമ്പത് പന്ത് അമ്മാനമാടി.അയാൾ തുമ്മിയപ്പോൾ പന്തെല്ലാം അതിലേ പോയി ഇതിലേ പോയി.

അവർ വീട്ടിലെത്തി. പന്ത് അമ്മാനമാടുന്ന ചിത്രം വരച്ചു. ആകാശത്ത് ഒമ്പത് പന്തുകൾ. ചേച്ചി പറഞ്ഞു, വ്യാഴത്തെ വലുതാക്കി വരയ്ക്കണം. കുട്ടികൾക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

രാത്രി ജനാലയിലൂടെ നോക്കി. ആകാശത്ത് മേഘക്കുതിരയിൽ ഒരു പന്ത് സവാരി ചെയ്യുന്നു......!!!!.

-മുഹ്സിന നിസാമുദ്ദീൻ

ആരാണ് ഉത്തരവാദി?

ഒരിക്കൽ ഇന്ത്യ ഭരിച്ചിരുന്ന വളരെ വിഖ്യാതനായിരുന്ന

രാജാവായിരുന്ന വിക്രമാദിത്യൻ. അദ്ദേഹത്തിന് വേതാളം എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ആത്മാവിന്റെ ഉടമസ്ഥതയുണ്ടായിരുന്നു.ഒരു ദിവസം വേതാളം അദ്ദേഹത്തോട് കടങ്കഥ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കഥ പറഞ്ഞു.

ഒരിക്കൽ നാലു രാജകുമാരന്മാർ അയൽ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള അവരുടെ കൊട്ടാരങ്ങളിലേക്ക് ഇടതൂർന്ന ഒരു കാട്ടിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു.അവരെല്ലാവരും ശാസ്ത്രത്തിനും, കലയ്ക്കും, മാന്ത്രിക വിദ്യക്കും, കായികാഭ്യാസത്തിനും വേണ്ടി വളരെ അകലെയുള്ള ഒരു വിദ്യാലയത്തിലെ പഠനം കഴിഞ്ഞുള്ള തിരിച്ചുവരവിലായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും തന്നെ വളരെ സമർത്ഥരും പണ്ഡിതരുമായിരുന്നു. കായികാഭ്യാസത്തിൽ, അവരുമായി മത്സരിക്കുവാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.അവരുടെ സാമർത്ഥ്യം അത്രത്തോളമായിരുന്നു.

വഴിയിൽ അവർ ഒരു പുലിയുടെ അസ്ഥിക്കൂടം അവിടെയും ഇവിടെയുമായി ചിതറിക്കിടക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. ആ നാലു പേരിൽ ആദ്യത്തെയാളിന് വളരെ രസം തോന്നി അവൻ മറ്റുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു 'വിദ്യാലയത്തിൽ നാം പഠിച്ചതൊന്നും ഇതുവരെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ കഴിവുകളെ പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ അവസരം ഇതെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. നമുക്ക് ഈ അസ്ഥികളെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അതിന് പുനർജീവൻ നൽകാം'.

മറ്റെല്ലാവർക്കും ഈ നിർദ്ദേശം ന്യായമായിത്തോന്നുകയും അവർ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യത്തെ രാജകുമാരൻ അസ്ഥിഖണ്ഡങ്ങളെ ശേഖരിച്ച് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിവെച്ചു.

രണ്ടാമത്തെ രാജകുമാരൻ അസ്ഥികളെ ഒരു യഥാർത്ഥ പുലിയുടെ രൂപത്തിൽ യോജിപ്പിച്ചുവച്ചു. മാത്രമല്ല അതിന്റെ ഉദരാവയവങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചി അവയേയും അവൻ ശരിയായി സ്ഥാപിച്ചു.മൂന്നാമത്തെ രാജകുമാരൻ രക്തക്കുഴലുകളുടെ ശൃംഘല നിർമ്മിക്കുകയും , അതിന് തോലും കുഞ്ചിരോമവുമൊക്കെ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു.എന്നിട്ട് അവയെല്ലാം അവൻ യുക്തിപൂർവ്വം യോജിപ്പിച്ചു. ഇത് അവർക്ക് ഒരു പുലിയുടെ യഥാർത്ഥ ശവം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു.അവശേഷിച്ചിരുന്ന ഒരേയൊരു കാര്യം പുലിയുടെ ജീവനായിരുന്നു.

നാലാമൻ പറഞ്ഞു, 'നിങ്ങളെല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദിഷ്ട ജോലികൾ വളരെ നല്ല പ്രകടനം കാഴ്ചവച്ചു. അവസാനത്തെ ജോലി എന്റേതാണ്. ഞാൻ അതിന് ജീവൻ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ , അത് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, നമുക്ക് വിലയേറിയ മറ്റ് ചിലതുണ്ട്. നമ്മൾ ഒരു വന്യമൃഗവുമായിട്ടാണ് ഇടപെടുന്നത്. അതിന് ജീവൻ തിരിച്ചുകിട്ടുകയാണെങ്കിൽ, അത് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രകൃതം പ്രകടിപ്പിക്കും. നിങ്ങൾ ആരും അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതേയില്ല, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജോലി മെച്ചമായിരിക്കണം എന്നേ ചിന്തിച്ചുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് നിന്നുള്ള ഒരു ആക്രമണത്തെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുക. വാളുകൾ പുറത്തെടുത്ത് ജാഗരൂകരായിരിക്കുക'.

അങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നാലാമത്തെ രാജകുമാരൻ ഏതാനും മന്ത്രാക്ഷരികൾ പുലിയുടെ നാസാദ്വാരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഉരുവിടുകയും, അത് അഗാധമായ ഒരു ഉറക്കത്തിൽനിന്നെന്നവണ്ണം കണ്ണുകൾ തുറക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ കാഴ്ച്ചവട്ടത്തുനിന്നും രാജകുമാരന്മാർ ഓടി മാറുകയും , അവരുടെ വാളുകളുമായി ജാഗ്രതയോടെ നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ദേശ്യവാനും വിശന്നുവലഞ്ഞവനുമായ ഒരു

വന്യമൃഗത്തിന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ളതും ചെകിടടപ്പിക്കുന്നതുമായ അലർച്ചയോടെ അത് രാജകുമാരന്മാർക്കുനേരെ കുതിച്ചുചാടി. എന്നാൽ സജീവരായിരുന്ന രാജകുമാരന്മാർ അതിനുനേർക്ക് അവരുടെ വാളുകൾ വീശി അതിനെ ആ സ്ഥലത്തുനിന്നും ഓടിച്ചു.

അങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വേതാളം വിക്രമാദിത്യനോട് ചോദിച്ചു, 'ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കോലഹാലത്തിന് ആരാണ് ഉത്തരവാദി?' രാജാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു, 'നാലാമത്തെ രാജകുമാരനാണ് ഉത്തരവാദി, കാരണം, അയാളുടെ പരീക്ഷണമാണ് കാര്യങ്ങളെ വഷളാക്കിയത് '.അയാളുടെ ഉത്തരം യുക്തിസഹജമാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടു....!

മുഹ്സിന നിസാമുദ്ദീൻ

ON THE GRASSHOPPER AND THE CRICKET

The Poetry of earth is never dead:
when all the birds are faint with the hot sun
And hide in cooling trees , a voice will run
From hedge to hedge about the new -mown mead ;
That is the grasshopper ‘s -he takes the lead
In summer luxury: - he has never done
with his delight: for when tired out with fun
He rests at ease beneath some pleasant weed

The -poetry of earth is ceasing never:
On a lone winter evening, when the frost
Has wrought a silence, from the stove there shrills
The cricket ‘s song , in warmth increasing ever,
Ant seems to one in drowsiness half lost,
The grasshopper ‘s among some grassy hills.

–noufiya.s

പറക്കാൻ നിങ്ങൾക്കും കഴിയും!പക്ഷേ വേണോ?

ആകാശത്ത് പറക്കുന്ന പക്ഷികളെ കണ്ടപ്പോൾ കുഞ്ഞ നുറുമ്പിന് കൊതിയായി.

തനിക്കും ഇതുപോലെ പറക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ.അവൻ രണ്ടു ചിറകുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. പറന്നാൽ പോര. അങ്ങ് ദൂരെ ഉയരത്തിൽചെന്ന് സൂര്യനെ തൊടണം.കുഞ്ഞനുറുമ്പ് തീരുമാനിച്ചു.

പക്ഷേ ,എങ്ങനെ ? കുഞ്ഞൻ തല പുക ഞ്ഞാലോചിച്ചു.അങ്ങിനെ ചിറകുകൾ ഉണ്ടാക്കാനായി കുഞ്ഞനുറുമ്പ് യാത്ര തുടർന്നു.അനേ്വഷണ യാത്റ.

കുഞ്ഞൻ കാട്ടിലൂടെ യാത്റ തുടങ്ങി.അപ്പോൾ അതാ ബഡായികാരൻ കണ്ടപ്പനാന വരുന്നു.ഇഷ്ടൻ പണ്ട് പട്ടാളത്തിലായിരുന്നു.ആ കഥ പറഞ്ഞ് കാണുന്നവരെയെല്ലാം ബോറടിപ്പിക്കലാണ് കണ്ടപ്പന്റെ ഹോബി-എന്നാലും ചില നല്ല വക്റ ബുദ്ധിയുമുണ്ട്.

ചിലപ്പോൾ ഉപകാരപ്പെട്ടാലോ കുഞ്ഞൻ ചിന്തിച്ചു'. നമസ്കാരം കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടാ'- കുഞ്ഞനുറുമ്പ് കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

ങാ കുഞ്ഞനോ. കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടൻ സന്തോഷത്തോടെ ചോദിച്ചു- കുഞ്ഞന് സന്തോഷമായി.നമ്മളെ കാണുന്നത് മറ്റൊരാൾക്ക് സന്തോഷമാണെന്നറിയുന്നത് നമ്മുടെ ഒരു സന്തോഷമല്ലേ?

“ഇങ്ങനെ ജീവിച്ചു പോയാ മതിയോ കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടാ. ഒന്ന് ഉഷാറാവണ്ടേ.” കുഞ്ഞനുറുമ്പ് കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടനോട് ചോദിച്ചു

മ്ഉം. ഇനി എന്ത് ഉഷാറ്. പത്തമ്പത് വയസ്സായില്ലേ. നല്ല കാലമൊക്കെ കഴിഞ്ഞില്ലേ. കണ്ടപ്പൻ നിരാശയോടെ പറഞ്ഞു.

അയ്യോ അങ്ങിനെ പറയരുത്.നമ്മുടെ വയസ്സ് നമ്മുടെ മനസ്സിലാണെന്നാ വിവരമുള്ളവർ പറയുന്നത്. നമ്മുടെ തോന്നലാ നമ്മുടെ വയസ്സ് തീരുമാനിക്കുന്നത്. കുട്ടികളെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്ന വൃദ്ധരെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്ന കുട്ടികളേയും കണ്ടിട്ടില്ലേ.

"എന്തോ, ഇതൊന്നും നമ്മുടെ തലയിൽ കേറില്ല." കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടൻ വിനയം അഭിനയിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. കുഞ്ഞന് സന്തോഷമായി.

കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടാ ഈ ആകാശത്തൂടെ പറക്കുന്നത് ഒന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചു നോക്ക്. കുഞ്ഞൻ കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് സൂക്ഷിച്ച് നോക്കികൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടൻ സങ്കൽപ്പലോകത്തിലായി.

കുന്നുകൾക്കും കുളങ്ങൾക്കും മുകളിലൂടെ കരിമ്പുപാടങ്ങൾക്ക്, മുകളിലൂടെ ഒരു യാത്റ. ഹായ് കണ്ടപ്പന്റെ സ്വപ്നം നീണ്ടു.

നല്ല രസം തന്നെ. പക്ഷേ എങ്ങിനെ അതിനു പറ്റും? കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടൻ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്ന് ഉണർന്നുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

പറ്റും, അതിനു പറ്റും കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടാ. ചേട്ടനെ ഞാനതിന് സഹായിക്കും. കുഞ്നുറുമ്പ് ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടന് വാക്കു കൊടുത്തു. പക്ഷേ, എങ്ങനെ? അത്

കുഞ്ഞനുറുമ്പിന് അറിയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ എന്നും കാലത്ത് പറക്കൽ സ്വപ്നം കണ്ട് തന്നെ കാണാൻ വരുന്ന കണ്ടപ്പൻ ചേട്ടനിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാനായി ഉപായങ്ങൾ ആലോചിച്ച് കുഞ്ഞനുറുമ്പ് പായുകയാണ്.

-നൗഫിയ എസ്

A NAUGHTY THIEF

Once there lived, in a village, a family of a washer-man. He was middle aged, and he had a beautiful daughter. His wife was a sick lady. Everyday father and daughter together went to the nearest river to wash their clothes. Then, dry all the wet clothes in the sun, they returned home.

In the town, there lived a naughty thief. He was very cunning about his work, and many a man had tasted bitterness of his mild, but strong bamboozling. If he saw a stranger, he would be cheated in some manner. On appearance, the thief was a handsome man. His serene face had the look of an ascetic. So, none would misunderstand him at sight. This was the secret of his success. His real name was Renku.

One day, Renku came to the village where the family of the washer-man had been. He saw a lot of wet clothes over a clothesline for drying in the sun. He thought of applying his tricks over that family. He entered the premises, and called from outside. The washer-man came out. Then Renku said, “I am a very poor man. In the town, I have no any job. I have been starving for two days. Could you please give me some job. I am ready to wash clothes for you.’’ The washer-man asked, “What’s your name?’’ Renku said, “I am Sathyan.”

Thinking of the poor man’s miseries, the washer-man told him to stay at his home, and to help him in his works. So, Renku became one of the members of that family.

KITE MOMENTS